

so še in tipljejo. Zato naj gledajo na svoje prednike. Naši impresionisti so nastopali, ko se je od vsiljivih in kričavih zunanosti križalo in svetlikalo umetniško nebo, a niso se dali motiti, ampak sledili so verno umetniški vesti svoje individualnosti. Oni imajo še težji posel: dati stil ne samo našemu mladostnolepemu impresionizmu, ampak tudi povečati in obogatiti umetniško vsebino. Čisto pravilno so — kakor Finci — posegli po narodnem umetniškem zakladu. A najti v tej mešanosti narodnega genija in etnofičnega barbarstva pravo pot, nikdar ne otopeti v okusu in čistosti, ki jo zlasti zahteva moderna linija, je velika težava. Najteže pa je sredi tega materiala poudarjati vedno sebe in ne zamenjati svoje in narodne umetniške vernosti in sosebno umetniškoidejne vsebine z zunanjo nacionalno kostumiranostjo.

*Dr. Ivan Prijatelj.*

## Med revijami

**Swiat słowiański** (Svet slovanski), znamenita polska smotra,<sup>1)</sup> ki izhaja sedaj prvo leto v Krakovu kot organ tamošnjega slovanskega kluba, poroča v svoji četrti številki obširneje tudi o Slovencih, o slovenskem novinarstvu; naše strankarsko življenje pojasnjuje z najnovejšimi debatami o volitvah v veleposestvu ter nasprotnim stališčem, ki sta ga zavzela „Narod“ in „Slovenec“ napram Biankiniju; sploh motri položaj južne Avstrije in balkanska vprašanja v okviru „naprednjaštva“ in „katolicizma“. — Posebno toplo pa piše o feljtonih, ki jih je objavil dr. Ivan Prijatelj v „Slov. Narodn.“ št. 72. sl. o umetniški izložbi dunajske „Secesije“. Čim bliže spoznavamo Slovence, pravi „Świat słowiański“, tem bolj se divimo, kako visoko v kulturi stoji ta mali narod. Ko bi taki feljtoni kakor Prijateljevi bili pisani francoski, zavzeli bi se za njih najbolj rafinovani sladostrastniki cele Evrope. Takega izvestja o izložbi se ne posreči čitati v nobenem drugem slovanskem jeziku . . .

*Dr. Fran Ilešič.*

## Splošni pregled

† **Josip Juraj Strossmayer.** Dne 8. aprila je zatisnil za večno blagohotne svoje oči veliki Slovan, dika med cerkvenimi dostojanstveniki, občudovanja vredni rodoljub in širitelj prosvete med svojim narodom, vzor-biskup Josip Juraj Strossmayer. Zatonila je zvezda in, žal, nastala je tema! Vsako stoletje ne rodi takih duhov, vsako stoletje ne učka mož, kakršen je bil Strossmayer, in ne moremo se iznebiti neke tajne skrbi, ko se oziramo na jug in ne uzremo več njegove plemenite, od žarkega rodoljubja ozarjene osebe! Bodo li bratje Hrvatje čutili, kaj so izgubili? Dobro zanje, ako uvidijo to, dobro zanje, ako jih prešine zavest, da treba posvečati poslej vse sile enemu cilju, da treba poslej samozatajevanja in požrtvovalnosti, ko nima narod več velike zaslombe! — Nam Slovencem veliki rajnik ni bil tako blizu kakor bratom Hrvatom, a vendar se i nas polašča ob spominu na njegovo smrt skeleča bol, tudi nam se zdi, kakor bi nas bila doletela nenadomestna izguba, in tudi mi plačemo ob bridki zavesti, da njegovo blago, ljubezni

<sup>1)</sup> O tem novem glasilu poljskem in o sedanjih poljskih razmerah sploh nam je na razpolago iz veččega peresa zanimiv spis, ki ga priobčimo v eni prihodnjih številčk našega lista.

*Uredništvo.*